

KONCERTI Zagrebačka filharmonija i Arsen Dedić u »Vatroslavu Lisinskom«

Filharmonijski hommage Dediću

Koncert je priređen u povodu Dedićeva sedamdesetog rođendana i pedeset godina umjetničkog djelovanja

Hrvoje HORVAT

Dugo najavljivani zajednički koncert Zagrebačke filharmonije i Arsena Dedića održan u utorak na večer u dvorani »Vatroslav Lisinski« bio je glavni slavljenički potez na domaćem terenu povodom Dedićeva sedamdesetog rođendana i pedesete godišnjice rada. A i nije mala stvar kada ti na slavlje dođu predsjednik Vlade, Sabora i

U prvom dijelu izvođena je Arsenova glazba iz filmova i televizijskih serija, a nakon stanke na red su došle pjevane Dedićeve pjesme

Na slavljeničkom nastupu u »Lisinskom«: Arsen Dedić

ministar kulture, kako su to učinili Ivo Sanader, Luka Bebić i Božo Biškupić u »Lisinskome«.

Dedićeve teme

Filharmonijski hommage rodonačelniku domaće autorske pjesme bio je podijeljen u dva dijela, u prvom je izvedena Arsenova glazba iz filmova i televizijskih serija, s dirigentom Pavlom Dešpaljem, a nakon stanke na red su došle pjevane Dedićeve pjesme pod ravnanjem Josipa Cvitanovića i Valtera Sivilottija.

Prepoznatljive Dedićeve teme iz »Donatora«, »Pros-

jaka i sinova«, tv-serije »Jedrima oko svijeta«, »U registraturi«, »Tajne starog tavana« ili »Glembajevih« dobile su do sada najambiciozniju aranžmansku ovojnicu, ali su aranžeri pri tom zadržali delikatnost izvornika i pokušali zgodno povezati melodijske detalje s mogućnošću iscrpnijih sviračkih međuigra mnogoljudnog orkestra. Među »ozbiljnim« materijalom opet je stršala zaigrana »Himna za drugara« iz »Vlaka u snijegu« s gostujućim Zagrebačkim mališanima na pozornici, ali ugođaj koncerta ipak je češće bio komornog ka-

PRIZNANJA

Arsenova zahvala

Nakon što mu je ravnatelj Zagrebačke filharmonije Miljenko Puljić uručio srebrenjak s likom Jakova Gotovca, a zagrebački gradonačelnik Milan Bandić Medalju grada Zagreba, kratki Arsenov solistički blok na klaviru bio je spontano hvala publici koja nije htjela izaći iz dvorane. Cijelu večer bilo je sasvim jasno zašto.

raktera i slavenske »širine«. Gostiju je bilo još: soprani Franca Drioli, supruga Valtera Sivilottija, Nikša Bratoš na gitari, Sebastiano Zorza na harmonici, Matija Dedić, Petar Grašo, Zabranjeno pušenje i pred

kraj klapa Maslina. Drugi dio koncerta donio je nešto konvencionalniji pregled Arsenovih pjesama koje izvodi i na solističkim nastupima, ali i tu se osjetila sklonost promociji novog materijala. Uz neizostavne

favorite »Sve što znaš o meni«, »Moderato Cantabile«, »Kuća pored mora« ili »Ni ti ni ja«, predstavljen je i zadnji single »Petra«, a nakon Gabi Novak u »Kako mogu vjerovati« i »Pusti me da spavam« - čija je fascinirajuća vokalna lakoća opet izmamila ovacije publike - cijeli segment posvetio je novom albumu »Rebus«, prvi puta izvedenom uživo. S dirigentom Sivilottijem koji je i aranžirao pjesme na albumu (»Dobro je što ideš«, »Ima, a ne zna« s Grašom, »Ti si moja ipak«, a pridodana je i »Ofelija« s »Homo volansa« iz 1973.) u društvu France Drioli i Sebastiana Zorze dobili smo možda najdojmljiviji dio večeri.

Tinov »Odlazak«

Nakon Zabranjenog pušenja s gudačima Zagrebačke filharmonije u »Takvim sjajem može sjati« - Arsenovom pjesmom omiljenoj rockerima, još 1984. su je obradili Metessi i Zvijezde - čuli smo antologijske »O mladosti« i »Ne daj se, Ines«, koju je Arsen ovom prilikom vratio k sebi iz zagrljaja Rade Šerbedžije. Nova »Pijanist«, s gostovanjem Matije Dedića na klaviru i Arsenom na vokalu, bila je još jedan od vrhunaca večeri, a nakon »Djevojke za jedan dan« klapsko ishodište Arsenova rada predstavila je klapa Maslina sa »Zaludu me svitovala mati« iz filma »Pakleni otok«, i u duetu s Arsenom otpjevanim »Odlaskom« Tina Ujevića.

ARHITEKTURA Objavljena knjiga »Rukopisi Vladimira Turine«

Puno ideja i sukoba s investitorima

■ *Knjigom se Turinin rad ne valorizira ili interpretira, već ga se predstavlja »njim samim«*

Barbara MATEJČIĆ

Moji dragi prijatelju, pisao je prisno Le Corbusier sredinom 20. stoljeća Vladimiru Turini, Vi ste malo pred svima napredniji u idejama... To što jest bio progresivan čini tekstove Vladimira Turine, arhitekta i profesora arhitekture, aktualnima i zanimljivima današnjemu čitatelju. Zahvaljujući nedavno objavljenoj knjizi »Rukopisi Vladimira Turine« (izdavač UPI-2M PLUS) taj je test vremena lako provjerljiv: nešto manje od tristo stranica isključivo tekstova, među kojima su i neki do sada neobjavljeni, dio je pisane građe koja je iza Turine ostala.

Autentičnost prije svega

Njegov je rad već desetljećima zapao u zaborav i evocira ga se u javnom diskursu tek zahvaljujući unakaženom stadionu u Maksimiru, tako da je ta knjiga dobar

S izložbe radova Vladimira Turine

»podsjetnik« ili »povratak«, koji je najavljen izložbom »Iskorak Vladimira Turine« podstavljenom u Muzeju grada Zagreba prije dvije godine. Upravo je u tome Muzeju dobar dio Turinine ostavštine (te u Hrvatskome muzeju arhitekture), koju je detaljno proučio Vladimir Mattioni, odabrao tekstove koji će ući u knjigu te ju zajedno s Krešimirom Ivanišem uredio.

Tekstovi su podijeljeni u

■ *Osim kratke biografije, svaka objavljena rečenica u knjizi je Turinina*

šest cjelina: projekti, eseji, predavanja, osvrti, prikazi i pisma. Iako je urednički izbor diktirao konačan rezultat, važno je podcrtati da se tom knjigom Turinin rad ne valorizira ili interpretira, već ga se predstavlja »njim

samim« te je, osim kratke biografije na kraju, svaka objavljena rečenica Turinina. Takav urednički pristup - davanje prednosti autentičnosti - mogao bi se već nazvati prepoznatljivim za Mattionija. Turina je u svojih 55 godina života bio produktivan - projektirao je, predavao, pisao pa i prevodio (Le Corbusierov »Modulor«) - ali nije imao sreću s realizacijama. Iako je sudjelovao na brojnim natjecanjima i iza njega je ostalo dosta projekata, malo je izgrađenih i svi su u Zagrebu: stadion u Maksimiru, Centar za zaštitu majke i djeteta (dio Dječje bolnice u Klaićevoj) i stambena zgrada u Križanićevoj ulici, nasuprot gimnazije.

Ni s tim nije imao sreće, jer je zbog neslaganja oko izgradnje južne tribine stadiona gradnju napustio 1963. godine, a s tim se mučio sve od 1946. godine i o tom je projektu napisao niz tekstova objavljenih u knjizi. I oko Klaićeve se sukobio

s investitorom pa stoga ne čudi što je pisao i o problemima autorstva u arhitekturi gdje postavlja pitanje može li »investitor« zbog toga što daje novac odigrati ulogu apsolutnog arbitra nad jednim arhitektonskim djelom? I sam nudi odgovor: »Može«, temeljeći ga na vlastitom iskustvu i, da ne bi bilo zabune, apsolutno ga ne podržavajući.

Sportski objekti

Među njegove važnije projekte koji su ostali na papiru ubrajaju se Sveučilišna klinika na Šalati (prva nagrada na međunarodnom natjecanju), plivalište u Rijeci (nagrađeno u Helsinkiju), kazalište u Zenici, upravna zgrada Zagrebačkog velesajma, Olimpijski stadion u Beogradu. Dakle, sportski objekti su bili u središtu njegove arhitektonske prakse. I nadajmo se da će, nakon što se otvorilo poglavlje »Turina« u stručnoj literaturi, i ti projekti biti prezentirani u samostalnom izdanju.

Danilski riton Omera Raka

ŠIBENIK - Knjiga »Danilski riton« Omera Raka, u izdanju šibenske Gradske knjižnice »Juraj Šižgorić«, predstavljena je u srijedu u Danilu kod Šibenika u blizini neolitičkog lokaliteta Bitin gdje su 1951. godine pronađeni ulomci ritona. Riton je simbol danilske kulture, a riječ je o posudi iz petog tisućljeća prije Krista izrađenoj od pečene gline s ovalnom drškom i četiri noge koju većina arheologa smatra kulturnom, rekli su, među ostalima, predstavljajući knjige prof. dr. Zdenko Brusić s Odjela za arheologiju Sveučilišta u Zadru i prof. dr. Aleksandar Durman sa zagrebačkog Filozofskog fakulteta. »Malo je knjiga u hrvatskoj arheologiji koje imaju 604 autorska citata. To je svakako sustavno i cjelovito napisan rad o ritonu«, istaknuo je dr. Durman. Omer Rak je odabrao interdisciplinarni pristup, a misteriozni riton, kako obrazlaže, bio je stožerni simbolički predmet na prostorima jugoistočne Europe od Egejskoga mora do Alpa koji je doveo do svojevrsne pretpovijesne kulturne integracije toga dijela Europe. U ime izdavača nazočnima se obratio ravnatelj šibenske Knjižnice Milivoj Zenić. [Hina]

Izložba fotografija Toše Dapca u Parizu

ZAGREB - Izložba fotografija Toše Dapca »Ljudi s ulice/Drugi pogled« Arhiva Tošo Dabac otvara se 6. svibnja u Galeriji Pont-Neuf u Parizu, izvijestio je u srijedu Muzej suvremene umjetnosti (MSU), koji je pripremio taj međunarodni izložbeni projekt.

Izložiti će se trideset fotografija Toše Dapca iz njegova slav-nog ciklusa »Ljudi s ulice« nastalog tridesetih godina prošlog stoljeća te devet radova većih formata, već predstavljениh u Zagrebu prošloga studenoga. Potonji radovi su iz dosad nepoznatog Dapčevog ciklusa poetikom bliski fotografiji Bauhausa i Nove objektivnosti.

»Pariškom izložbom želimo dodatno potvrditi da radovi Toše Dapca pripadaju vrhuncima europske fotografije druge polovice 20. stoljeća«, ističe se u obavijesti MSU-a. Galerija Pont-Neuf, Association Le Pont Neuf, kojom predsjedava supruga Jacquesa Chiraca, među ostalim promiče umjetnost zemalja Srednje Europe, odnosno umjetnika iz zemalja koje bi uskoro trebale ući u Europsku Uniju. [Hina]